

[Kai Moltke.]

om brandkorpsets stiftelse og alt det andet, men der har aldrig været en klar beslutning om, hvem det er, der bestemmer, om der eksisterer en krigssituation, hvem der i sådanne tilfælde har myndighed til at vurdere, om den foreligger. Kan NATOs overkommando foretage en sådan indsats i et medlemslands territorium på egen hånd, eller har regeringen indbudt til disse øvelser på dansk territorium på et tidspunkt, hvor riget fattes penge?

J. O. Krag: Jeg vil gerne takke statsministeren, fordi han så klart kunne dementere de udtalelser, jeg kunne citere fra en debat, der i dag har været i det norske storting. Jeg håber nu, at statsministerens dementier holder. Det er jo karakteristisk, at på samme måde som det er lykkedes denne regering at skabe usikkerhed om landets sikkerhedspolitik, således er det nu også lykkedes regeringen at skabe usikkerhed om vor markedspolitik, sådan at statsministeren her må dementere formodninger om dansk markedspolitik i forhold til det nordiske, fremsat i et andet nordisk parlament. Men jeg håber altså, at statsministerens udtalelser holder, sådan at der ikke er nogen som helst ændring i den nordiske politik med henblik på toldunion, nordisk økonomisk union osv.

Så vil jeg gerne sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at det skam forholder sig sådan, at der er ganske glimrende logik i og overensstemmelse imellem at spørge, både om den europæiske politik holder, og om den nordiske politik holder. Fra socialdemokratiets side anser vi ikke den nordiske økonomiske unions politik for et alternativ til den europæiske politik. Vi søger både den nordiske og den europæiske løsning. Jeg troede for resten, at det samme var tilfældet med de konservative.

Så vil jeg sige til hr. Henry Christensen, at jeg skam ikke vil forsøge at belære ham. Nå ja, det hjælper nok heller ikke så meget. Vi fik fra hr. Henry Christensens side et forsøg på at forklare, hvorfor kasseoverskuddet i 1970-71 skal være dobbelt så stort som i 1969-70; men jeg forstod nu ikke argumentet. Det er mig stadig gådefuldt, hvorfor vi i 1970-71 skal have dobbelt så stort et kasseoverskud som i 1969-70. Vi finder ikke, der er givet et eneste argument for det, og derfor

mener vi, at regeringens opkrævning af skatter allerede på det punkt er 520 mill. kr. for stor.

Når man altså spørger: hvad er vor alternative politik til en kasseoverskudspolitik, som vi anser for skadelig? er svaret: det er at undlade forhøjelsen. De 520 mill. kr. skal simpelt hen ikke opkræves, for det er skadeligt, det er en økonomisk stramning, som vil gå alvorligt ud over erhvervene og beskæftigelsen og forøge den arbejdsløshed, som hr. Per Hækkerup påviste allerede i dag er alt for stor.

Det fører mig videre til, at jeg egentlig gerne ville forklare, hvorfor der er denne forskel i udskrivningsprocent, hvor oppositionen kræver 82 pct. og regeringen kræver 95 pct. De første 520 mill. kr. skyldes, at man tager et for stort og skadeligt kasseoverskud. Jeg skal nøjes med at nævne de 3 største poster; der er ikke tid til mere. Den største post er beregningen af de selvstændige erhvervsdrivendes kildeskat, hvor man vil belaste skatteyderne med 700 mill. kr., som man mener disse selvstændige erhvervsdrivende betaler for lidt i kildeskat det første år. De penge kommer ind senere; det er urimeligt, at disse 700 mill. kr. opkræves hos skatteyderne. Det må være muligt for staten at få en kredit på disse 700 mill. kr., indtil de selvstændige erhvervsdrivende har indbetalt deres restskat. Det er fuldstændig urimeligt for det første at opkræve 520 mill. kr. for meget i kasseoverskud og samtidig 700 mill. kr. for meget, fordi der måske — man ved det ikke engang sikkert — bliver en forsinkelse i de selvstændige erhvervsdrivendes kildeskattebetaling. Her har man foreløbig over 1,2 milliarder kr. af de 1,7.

Lad mig derefter nævne, at man også har beregnet provenuet af afgifterne for småt, i hvert fald hvis vor beskæftigelsespolitik skulle føres. Hvis det lykkes i løbet af 1970 at få fuld beskæftigelse, vil afgifterne løbe ind med i hvert fald 300 mill. kr. mere end beregnet. Nu er vi oppe på, at de 1,5 milliarder kr. er forklaret. Jeg kunne gå videre, men skal af hensyn til de få minutter, jeg har her, standse med dette.

Det viser altså, at når oppositionen foreslår en lavere udskrivningsprocent, har vi gode saglige argumenter for det. Når jeg så tænker på den opremsning, statsministeren så rørende foretog af alle de udgiftsforøgel-